

(המשך מעמוד 30)

אלה בשכבות התומכות בליכוד. אם אכן יהיה צורך לדווח על כל עיסקה של יותר מסכום מסויים — כגון רכישת מכונת, ציור אמנותי ודירה, וביצוע עסקות כלכליות — יצטבר במחשב שילטונות-המס חומר עצום על תנועת הכסף, ובעיקר של הכסף השחור.

גם למסירת הצהרות-הון על-ידי כל האוכלוסייה שמעל למעמד של שכירים בינוניים יכולה להיות חשיבות רבה. עצם הידיעה, כי הצהרות-הון עלולות להיבדק ביסודיות ושכך יתגלו סכומי-הכסף ופריטי-הרכוש שהוסתרו עד כה, יכולה לדהוף אזרחים רבים להצהיר על הכנסותיהם האמיתיות.

מוות טיבעי? אולם השבוע פיקפקו רבים ביכולתה של הממשלה להגשים אמר צעים אלה.

מבחינה פוליטית, כבר ירד מטר של דיבריי-ביקורת על הממשלה. כל עתירי הנכסים במדינה ומשרתיהם — רואי-חשבון, מישפטנים, מנהלים — מתחו ביקורת על ההחלטות, טענו שאי-אפשר לבצען, שזה יטיל על המשק עומס, שהשילטונות לא יוכלו להשתמש בחומר, ועוד ועוד.

איש לא העז להתקיף את ההחלטות מבחינה מוסרית — כפי שהתקף לא-מכבר ה"מלשונן" — אך מותחי-הביקורת קיוו, כי יעלה בידיהם להרפות את ידי האוצר, כך שההחלטות ימותו מוות טיבעי.

שאלה של "אם" לצד הביקורת הרצבועה עלה גם החשש שמא באמת אין משרד-האוצר מסוגל לבצע את ההחלטות ולהפיק מהן את התועלת הדרושה. זה יהיה המיבחן האמיתי, והוא יבוא רק בעוד כמה חודשים. ועל כך גם ייערך המאבק האמיתי — בין בעלי-המאה והציבור הרחב, ובין הביורוקרטיה ושוחרי-הפרורמה.

כל האמצעים גם יחד לא יהוו פיתרון של ממש לבעיות המשק, ואין הם מעידים על קיומה של תפיסה כלכלית חדשה, שיש בה כדי לחולל שינוי מהותי (ראה הנדון). אך אם אכן תיפתח מילחמה של ממש בהון השחור, יהיה בכך צעד חשוב ורצוי.

השבוע היה הדגש על המילה "אם".

פרסומת

הקאדילק החום

ח"כ פלאטו-שרון ממושיך בתעודו. עתה הוא מציג להגריד את מכונת הקאדילק שזו בין רוכשי ספרו החדש

ח"כ שמואל פלאטו שרון צריך פירסומת כמו אוויר לנשימה. למרות שמדי פעם מתפרסמות ידיעות בעיתונים על כספים שחייב פלאטו לאנשים ולמוסדות, עבור פירסומת אישית אין הוא חוסך כלל. בימים אלה יצא לשוק ספר שכתב פלאטו, לדבריו בעזרת עשרות מומחים וכלכלנים. ביש עתיד מביא פלאטו את הישגיו הכלכליים שלו, שלדבריו הם מקורי. ריים, אשר, יציגו את מדינת ישראל את נהדרת מצב-הרוח הנורא שלה, ויבראו את הכלכלה שלה. כפי שהוא טוען, כאשר ביקש פלאטו מבית-הדפוס להדפיס 20 אלף עותקים מהספר, ניסה לשכנע אותו בעל-בית הדפוס להסתפק במהדורה צנועה יותר. "ספר כזה לא קונים", אמר, "מספיק להדיפוס שלושת אלפים".

אך בעל בית-הדפוס לא הכיר את כשרון הפירסום-העצמי של פלאטו-שרון. הוא לא ידע כי הח"כ מתכוון להשקיע יותר מ-6 מיליוני לירות בפירסומת סביב הספר, שהערך היחיד שלו לגבי מחברו נעוץ בכך שהוא מספק לו תירוץ למסע פירסומת. **קלוימטר וחצי לליטר**, לכריכת הר, ספר, שמחירו בשוק יהיה 100 לירות, מצורף תלוש ממוספר. על הקונה-הקורא לתלוש את התלוש ולמלא בו את פרטי האישיים. בתלוש כתוב: "לכבוד ח"כ פלאטו שרון. קראתי את ספרך. הרעות המובעות בו נראות לי חשובות לעתידה הכלכלי של ישראל." בהערה שבשולי ה"תלוש מציין פלאטו: "מי שסיפרו יועלה בגורל יזכה במכונת הקאדילק של הח"כ". מכונת הקאדילק של פלאטו-שרון, מ-1975, שווה כיום כמיליון לירות. הוא טוען כי באחרונה התקין בה (המשך בעמוד 44)

החרט ישראל קישינובסקי רצח את אשתו פאניה, הטמין את גופתה מתחת לבית ליד פחיה-האשפה וטען:

"אבוי אבוי אלמנו!"

למקום הרצח. נפתחה רק לפני כמה ימים. יום גילוי הגופה היה בדיק שבוע אחרי פתיחת התחנה, ולמרות שהיא עדיין אינה מאורגנת פעלו השוטרים במהירות. מפקד התחנה, רביפקד עזריה זמיר, ביקש מ"שוטרים לעבוד שעות נוספות.

"היא הרסה לי את החיים"

תוך שדוש שעות קבעו החוקרים כי בירור את זהות הגופה. סיפר זמיר: "כשבאתי למקום, וראיתי את הגופה המתפוררת, היתה לי ההרגשה שזה המיבחן הראשון שלנו כתחנה חדשה. כל האנשים והחוקרים שעבדו בבוקר לא שוחררו היביתה. רובם נשארו בהתנדבות עד הלילה. קשה היה להבחין בבירור בתווי הפנים של הגופה, לכן הפעלנו כמה צוותים. שני שוטרים הלכו לתחקר את השכנים. מתוך אינטואיציה הם שאלו אם יש אשה נעדרת בסביבה וזעו בחיוב. בשלב זה קראנו לקצין התלונות, שמתפלג בנעדרים, ובעזרתו ובעזרת אחת השכנות זוהתה הגופה. "זה הדליק אור אדום אצל ראש משרד החקירות שלנו, פקד דויד רונן, והוא לקח את ישראל קישינובסקי לחקירה".

בהתחלה הכחיש החשוד כל קשר לרצח. הוא מסר לחוקריו כמה גירסות סותרות. כשנשאל אם הוא יודע מה נמצא ליד פחי הזבל ענה: "אנשים מיסכנים." אחר-כך סיפר כי אשתו התכוננה לעזוב את הבית ואף ארזה מיוזדות לשם כך. מאוחר יותר סיפר כי המיוזדות היו של הבן הצעיר. אחרי שהוצגו בפניו הגירסות הסותרות נשבר לפתע ופרץ בבכי. "היא הרסה לי את החיים", קונן. "לא יכולתי לסבול יותר".

ישראל בן ה-58 הוא נכה ברגלו האחת. שפרו לבן, פניו חרושות קמטים. הוא שרוי עתה בדיכאון ומסגין אדישות.

הוא נולד בקישינוב. שם הכיר את אשתו ושם נולדו שני בניה, האחד בן 29 והשני בן 22. לפני שמונה שנים הציע ישראל לאשתו לעלות ארצה. היא סרבה, בטענה שאין להם די כסף. לדבריו הוא כעס, שכן הוא עובד יומם ולילה בהרשות. אולם (המשך בעמוד 40)

לחקירה ומסר כי כבר זמן רב אין הוא ואשתו חיים ביחד. הוא שוחרר, לאחת מהשכנות אמר: "בשבילי היא מתה". גופתה של פאניה קישינובסקי בת ה-54 התגלתה ביום השישי שעבר על-ידי כלב. סיפר בעל הכלב, מיכאל בוטרשווילי בן ה-13: "אני תמיד יורד לשחק עם החברים שלי אחרי הלימודים. ביום השישי שיחקתי עם הכלב שלי, רקס. פתאום ראיתי שהוא חופר באדמה. ליד פחי הזבל. חשבתי שהוא מצא משהו לאכול. באתי וראיתי רגל שלמה. בהתחלה חשבתי שזאת חיה. לא רציתי לנגוע ברגל. הלכתי לזשכנים וקראתי להם לבוא. הם אמרו שזאת רגל של בן-אדם. קראנו למיטרה והם החילו לחפור ומצאו גופה. אחר-כך אמרו לנו שזאת הגופה של השכנה שלנו".

רקס, כלבו של מיכאל בוטרשווילי, ילד מהשכונה, נבר באדמה שליד פחי האשפה, מתחת לעמודי-הבית, וחשף כף רגל. השוטרים העמיקו את הבור ומצאו את הגופה.

ישראל קישינובסקי הוקן ירד בייכבות במדרגות ביתו. חדרי-המדרגות היה חשוך ובוהק ירד גשם. הוא גרר אחרי את גופת אשתו, פאניה, כפותה בחבלים, עטויה בחלוקי-בית וראשה עטוף במיטת פחת. כדי לעצור את שטף הדם. הוא השאיר את הגופה בחצר, ליד פחי הזבל. חיפש ומצא חתיכת פח ובמשך שעותיים רצה כמו ידיו את קבר אשתו. אותה רצח במוט ברזל.

אף לא אחד מהשכנים בבית, שברחוב נחום גיר 29 בבתי-ים, השגיח בנעשה. זה קרה לפני שלושה חודשים, בשלהי השנה שעברה. מדי יום ביומו היו השכנים מרוקנים את פחיה-הזבל שלהם ליד הקבר, אך איש מהם לא העלה לרגע על דעתו כי הסירחון שגדף מהמקום הוא ריח גוויה. לפני כחודש הודיע קרוב מישפחה של פאניה במישטרת חולון על היעדרה. נפתח תיק נעדרים. ישראל קישינובסקי נקרא

הכלב מגלה הגופה